

NOKUTS tilsynsrapporter

Høgskolen i Hedmark

Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen

september 2011

Institusjon:	Høgskolen i Hedmark
Dato for vedtak:	15.9.2011
Sakkyndige:	Håkon Stødle Kirsten Hofgaard Lycke Hanne Leth Andersen Kjetil Clementsen
Saksnummer:	09/238

Forord

I følge lov om universiteter og høyskoler skal alle institusjoner som tilbyr høyere utdanning ha et system for kvalitetssikring av utdanningen. NOKUT har fått i oppdrag å evaluere institusjonenes system for kvalitetssikring. Det skal ikke gå mer enn seks år mellom hver gang en institusjon sitt kvalitetssystem blir evaluert.

Den sakkyndige komiteen som har evaluert system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark besøkte institusjonen 25. januar 2011 og 17.-18. mars 2011, og leverte sin rapport 1. juni 2011. Komiteen hadde følgende sammensetning:

- Førsteamanuensis Håkon Stødle (leder)
- Professor emerita Kirsten Hofgaard Lycke
- Professor og prorektor Hanne Leth Andersen
- Student Kjetil Clementsen

Rådgiver i NOKUT, Knut Arild Nydal, var komiteens sekretær. NOKUT ønsker å takke den sakkyndige komiteen for vel utført arbeid. NOKUT vil også takke alle ansatte og studenter ved Høgskolen i Hedmark som har bidratt til komiteens arbeid gjennom intervjuer mv.

Denne tilsynsrapporten består av rapporten fra den sakkyndige komiteen og Høgskolen i Hedmark sin uttalelse til den sakkyndige rapporten. Begge disse dokumentene var grunnlaget for behandlingen i NOKUTs styre 15. september 2011, hvor følgende vedtak ble fattet:

System for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark godkjennes.

Oslo, 15. september 2011

Terje Mørland
direktør

Innhold

1	Innledning	1
1.1	Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen	1
1.2	Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark1	
2	Høgskolen i Hedmark og kvalitetssikringssystemet	2
2.1	Presentasjon	2
2.2	Komiteens utgangspunkt for evalueringen	4
2.3	Opplegg for hovedbesøket ved institusjonen.....	5
3	Innretningen på evalueringen - de tre fokusområdene	5
3.1	Kvalitetssikring av ikke-rammeplanbelagt praksis ved Campus Rena	5
3.1.1	Presentasjon.....	5
3.1.2	Komiteens kommentarer og vurderinger.....	7
3.2	Kvalitetssikring av utdanningen ved Campus Rena	8
3.2.1	Presentasjon.....	8
3.2.2	Komiteens kommentarer og vurderinger.....	9
3.3	Kvalitetssikring av utdanningen i et helhetlig høgskoleperspektiv	11
3.3.1	Presentasjon.....	11
3.3.2	Komiteens kommentarer og vurderinger.....	12
4	Kvalitetssikringssystemet vurdert i forhold til lov, forskrift og NOKUTs kriterier 14	
5	Konklusjon: Har Høgskolen i Hedmark et tilfredsstillende system for kvalitetssikring?	15
6	Komiteens synspunkt på institusjonens videreutvikling av kvaliteten	15
7	Vedlegg	16
7.1	Innledende besøk på institusjonen	16
7.2	Hovedbesøk på institusjonen	16
7.3	Dokumentasjon	18
7.4	Uttalelse fra institusjonen	20

1 Innledning

1.1 *Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen*

I forskrift til § 1-6 i lov om universiteter og høyskoler heter det at ”Universiteter og høyskoler skal ha et system for sitt kvalitetssikringsarbeid som sikrer kontinuerlig forbedringer, gir tilfredsstillende dokumentasjon av arbeidet og avdekker sviktende kvalitet.” (§ 2-1, (1)).

Kvalitetssikringssystemet er utdanningsinstitusjonenes redskap for å skaffe seg nødvendig kunnskap for å kunne vurdere kvaliteten i egne utdanningstilbud. Det er institusjonene selv som ut fra egen størrelse, faglige profil og andre forhold ved institusjonen, bestemmer hvordan systemet skal utformes.

I henhold til lov om universiteter og høyskoler er det NOKUTs oppgave å evaluere institusjonenes systemer for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten etter kriterier som organet fastsetter. NOKUT har gjennomført slike evalueringer siden 2003 og innledet våren 2009 sin andre runde av evalueringer. Evalueringskriteriene er noe endret i forhold til første runde.

NOKUT bruker sakkyndige komiteer i sine evalueringer. Komiteene skal vurdere hvorvidt institusjonene tilfredsstiller kravene til kvalitetssikring av egne studietilbud. En evaluering av et kvalitetssikringssystem er således ikke en faglig vurdering av innhold og kvalitet i de enkelte studier, men en evaluering av institusjonens systematiske arbeid for å sikre og bedre slik kvalitet.

Den sakkyndige komiteen baserer sine vurderinger på dokumentstudier og på intervjuer med relevante aktører ved institusjonen. Det gjennomføres to institusjonsbesøk. Under det innledende besøket diskuterer institusjonsledelsen og evalueringskomiteen status i kvalitetsarbeidet og opplegg for hovedbesøket, basert på dokumentasjon som er oversendt komiteen på forhånd. Hovedbesøket vil være konsentrert om videre studier av dokumentasjon i tillegg til intervjuer. Komiteen kan her velge å gå mer detaljert inn i utvalgte deler av institusjonens kvalitetssikringssystem og kvalitetsarbeid.

1.2 *Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark*

Den sakkyndige komiteen som har evaluert systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark, har bestått av førsteamanuensis Håkon Stødle (leder), Universitetet i Tromsø, professor emerita Kirsten Hofgaard Lycke, Universitetet i Oslo, professor og prorektor Hanne Leth Andersen, Roskilde Universitet i Danmark og student Kjetil Clementsen, Universitetet i Stavanger.

Hovedbesøket fant sted 17. og 18. mars 2011, og komiteen hadde det innledende dialogmøtet med høyskolens ledelse 25. januar 2011. Prosjektleder fra NOKUT har vært rådgiver Knut Arild Nydal.

Kapittel 2 inneholder en kort gjennomgang av grunnlaget for kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Hedmark. I kapittel 3 presenteres de elementene i kvalitetssikringssystemet som komiteen har valgt å se nærmere på og komiteens vurderinger av disse. Kapittel 4 er en vurdering av systemet i henhold til lov, forskrift og NOKUTs kriteriesett. Konklusjonen er å finne i kapittel 5, mens kapittel 6 gir en samlet framstilling av komiteens anbefalinger for videre utvikling av systemet.

2 Høgskolen i Hedmark og kvalitetssikringssystemet

2.1 Presentasjon

Høgskolen i Hedmark ble etablert 1. august 1994 og var et resultat av at fire statlige høyskoler i Evenstad, Rena, Elverum og Hamar ble slått sammen som en del av Høgskolereformen i 1994.

Høgskolen består av fire campuser. De er beliggende på Elverum, Evenstad, Hamar og Rena. Institusjonen har studietilbud innen lærerutdanning, helse- og idrettsfag, landbruks- og naturfag, skog- og utmarksfag, samt økonomi og ledelse. Hovedadministrasjonen ligger i Elverum, i det nye høgskolesenteret på Terningen Arena.

Høgskolen i Hedmark har om lag 4550 studenter og om lag 450 ansatte. (Alle studenttall er hentet fra DBH for vårsemesteret 2011). Det er følgende fordeling på de respektive avdelingene:

- Campus Elverum har om lag 1280 studenter og ca.100 ansatte. Studiestedet har folkehelse som overordnet studie- og forskningsprofil.
- Campus Evenstad har med sine to studiesteder, Evenstad og Blæstad, 305 studenter og ca. 50 ansatte. Studiestedet har anvendt økologi og landbruk som overordnet studie- og forskningsprofil.
- Campus Hamar har om lag 1710 studenter og ca.160 ansatte. Studiestedet har lærerutdanninger og naturvitenskap som overordnet studie- og forskningsprofil.
- Campus Rena har om lag 1230 studenter og ca. 60 ansatte. Studiestedet har økonomi og ledelsesfag som overordnet studie- og forskningsprofil.
- Høgskoleadministrasjonen har ca. 75 ansatte.

Høgskolen i Hedmark, ved enheten for kurs og oppdrag, driver en omfattende eksternfinansiert virksomhet.

Institusjonen samarbeider med høgskolene i Lillehammer og Gjøvik med sikte på å utvikle universitetsstatus, Prosjekt Innlandsuniversitetet.

Institusjonen framholder at kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Hedmark skal sikre at det arbeides systematisk og målrettet med å tilby studentene høyere utdanning basert på det fremste innen forskning, faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap. Kvalitetssystemet omfatter hele organisasjonen og består av innsatsen til en rekke personer, organisasjonsstrukturer, dokumenter og informasjonssamlinger. Disse inngår i et systematisk og kontinuerlig arbeid med å sikre og utvikle kvaliteten på høgskolens virksomhet.

Kvalitetssikringssystemets hovedmål er å sikre at høgskolen holder høy standard og stadig forbedrer seg. Kvalitetsmålene er forankret i strategisk plan og de strategiske mål.

Kvalitetssystemet skal bidra aktivt til at høgskolen klarer å følge de linjene og nå de målene som er satt i strategisk plan. Dette skal oppnås gjennom å fremme en generell kvalitetskultur, vedlikeholde og gjøre tilgjengelig dokumenter og informasjon til bruk i kvalitetsarbeidet, organisere og drive et systematisk kvalitetsarbeid med konkrete roller og oppgaver for ulike personer og instanser og å dokumentere kvalitetsarbeid, kvalitetsutvikling og resultater.

System for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark ble godkjent av NOKUTs styre juni 2005, og det ble i rapporten gitt flere anbefalinger for videre utvikling av kvalitetsarbeidet ved institusjonen. Det ble pekt på betydningen av at høgskolen burde arbeide videre med å utvikle målformuleringene for kvalitetsarbeidet ved å gjøre dem mer etterprøvbare. Institusjonen ble videre anbefalt å gjøre systemet bedre kjent blant alle ansatte og å vektlegge den enkelte ansattes ansvar for å kvalitetssikre eget arbeid. Studentenes rolle ble løftet fram, og studentene burde både tydeliggjøres i dokumentasjonen og styrkes i sin aktørrolle i forhold til systemet. Det ble videre pekt på at systemet var omfattende og med et høyt detaljeringsnivå. Høgskolen burde finne løsninger for forenkling, slik at man ville unngå evalueringstretthet. Den årlige kvalitetsrapporten til styret burde avgrenses tydeligere fra det øvrige rapporteringsarbeidet. Institusjonen tok disse anbefalingene til etterretning og har arbeidet videre med dette.

Høgskolen i Hedmark mener å ha fulgt opp NOKUTs anbefalinger gjennom flere tiltak. Høgskolen har arbeidet med å finne gode kvalitetsindikatorer og med å finne en hensiktsmessig måte å integrere kvalitetsarbeidet på i arbeidet med høgskolens strategiske mål og oppfølging av Kunnskapsdepartementets mål for institusjonen. I utviklingen av den nettbaserte Kvalitetshåndboken er det utviklet indikatorer og et system for enkel innhenting av nøkkeltall for hvert studieprogram.

Høgskolen har arbeidet med studentmedvirkning i hele perioden. Ulike tiltak har vært gjennomført både på høgskolenivå og avdelingsnivå. En sentral strategi har vært å legge bedre til rette for det studentdemokratiske arbeidet.

Høgskolen har fra 2005 innarbeidet i årssyklusen at det avgis en årlig kvalitetsrapport til styret. Rapporten har fra 2005-06 vært konsentrert om utdanningen. Videre har avdelingenes

rapportering av arbeid med studiekvalitet fått en sentral plass sammen med resultatene fra tilfredshetsundersøkelsen blant studentene.

Ansattes deltakelse i kvalitetsarbeidet har siden forrige evaluering vært stimulert gjennom den nettbaserte Kvalitetshåndboken for utdanning, på personalmøter og møter om studieprogrammene, gjennom prosjekter ved de ulike avdelingene, deltakelse på temadager, årlig revisjon av studieplaner, deltakelse på kvalitetskonferansen og gjennom prosjektene Bachelor-i-fokus og Studiekvalitet-i-fokus. Utviklingen av Kvalitetshåndboken for utdanning har gjort det lettere å se struktur og sammenheng i kvalitetsarbeidet.

I notatet om *status og utfordringer i kvalitetssikringsarbeidet*, som NOKUT etterspurte til det innledende møtet med ledelsen, peker høgskolen på noen av sine sentrale kvalitetsutfordringer. Det at høgskolen er en flercampus-høgskole, fører til særlige utfordringer med å realisere blant annet studentinvolveringen på fire campuser parallelt.

Det er en utfordring å legge opp det systematiske kvalitetsarbeidet på en slik måte at det på den ene side er et godt styringsredskap og dekker administrative og formelle krav, og på den annen side oppleves som enkelt, relevant og hensiktsmessig for de faglige ansatte.

2.2 Komiteens utgangspunkt for evalueringen

Den sakkyndige komiteens hovedinntrykk etter gjennomgang av dokumentasjonen og innledende møte med ledelsen, er at Høgskolen i Hedmark har et godt gjennomarbeidet og oversiktlig kvalitetssikringssystem. Systemet er klart forankret i ledelsen, og det er tydelige ansvarsforhold i hele organisasjonen. Systemet genererer, med sine mange evalueringer og rapporter, store mengder av informasjon, og det er gode rutiner for å systematisere informasjonen og bruke denne informasjonen i kvalitetsarbeidet.

Komiteen fikk inntrykk av at høgskolen har fulgt opp anbefalingene fra evalueringen i 2005 i første runde. Den opprinnelige Versjon 1 av systemet virker å ha vært veldig omfattende og komplisert, mens versjon 2, som på nåværende tidspunkt er implementert, virker strukturert og veldimensjonert.

Det ble etter hvert komiteens oppfatning at det ikke var behov for en tradisjonell, bred gjennomgang av kvalitetssikringsarbeidet.

Dette fikk komiteen til å trekke fram noen særlige kjennetegn ved høgskolen som kunne være interessante i et kvalitetssikringsperspektiv. Flercampus-problematikken med Campus Hamar, Campus Elverum, Campus Rena og Campus Evenstad, som omfattes av det samme kvalitetssikringssystemet, er interessant. Visjonen om å bli en del av Innlandsuniversitetet er i denne forbindelsen en interessant rammefaktor.

Kvalitetssikring av praksisopplæringen står det relativt lite om i dokumentasjonen, selv om høgskolen har flere utdanninger med praksisopplæring. Campus Rena har siden 2008 vært i

vekst og økt studenttallet med om lag 30 prosent, har sin spesifikke faglige profil og en spesiell ikke-rammeplanbelagt praksisordning. Campus Rena har videre vært behandlet i styret med hensyn til prosessen “Studiekvalitet-i-fokus”.

Mot denne bakgrunnen valgte komiteen en innretning på evalueringen som kom til å representere tre forskjellige nivåer innenfor kvalitetssikringen. Komiteen valgte et dypdykk ved å ville se på en spesifikk praksisordning (Rena) og kvalitetssikringen av denne. Komiteen valgte videre et perspektiv på campusnivået (Rena) og et perspektiv i tilknytning til institusjonsnivået.

2.3 Opplegg for hovedbesøket ved institusjonen

I forbindelse med innledende besøk på institusjonen ble det således etablert tre fokusområder for evalueringen av kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Hedmark. Disse ble:

1. Kvalitetssikring av ikke-rammeplanbelagt praksis ved Campus Rena
2. Kvalitetssikring av utdanningen ved Campus Rena
3. Kvalitetssikring av utdanningen i et institusjonelt / flercampus-perspektiv

På bakgrunn av denne innretningen på evalueringen ble det etterspurt noe tilleggsdokumentasjon. Det ble videre besluttet å gjennomføre et intervjuopplegg over to dager, hvor første dag hadde utgangspunkt Campus Rena, mens den andre dagen hadde utgangspunkt Campus Elverum. Formålet var å drøfte de forskjellige temaene med en bred sammensetning av aktuelle aktører ved høgskolen. Både program for hovedbesøk og spesifisering av etterspurt tilleggsdokumentasjon er gjengitt under rapportens vedlegg.

3 Innretningen på evalueringen - de tre fokusområdene

3.1 Kvalitetssikring av ikke-rammeplanbelagt praksis ved Campus Rena

3.1.1 Presentasjon

Flere av utdanningene ved Høgskolen i Hedmark har i lengre tid vært ledsaget av praksisordninger som et vesentlig innslag i utdanningsprogrammene. Dette har i hovedsak vært tilfelle for de større profesjonsutdanningene. Ved Høgskolen i Hedmark har det vært tradisjon for omfangsrike praksisordninger både for lærerutdanningene og for helseutdanningene. Disse praksisordningene er ledsaget av et detaljert opplegg for gjennomføring og evaluering, og ordningene er rammeplanbelagt. Disse er dokumentert for komiteen i et omfattende tilleggsnotat.

Når det gjelder Campus Rena, er det blitt utviklet praksisordninger i forbindelse med de nyere utdanningene innenfor økonomi- og ledelsesfagene. Det er i konteksten av samarbeid med samfunns- og næringsliv etablert praksisordninger som karakteriseres som ikke-rammeplanbelagt praksis. Ordningen er utviklet innenfor blant andre bachelorprogrammene i revisjon, i digital medieproduksjon og i Service Management.

Høgskolen i Hedmark har på et generelt nivå etablert sine kvalitetssikringsordninger for praksisopplæring. Høgskolen framholder følgende elementer i kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av praksisopplæringen:

- avtaler med praksisinstitusjoner som sikrer gode praksisplasser over tid
- anvendelse av faste skjemaer for forberedelses- og etterarbeid
- etablerte rutiner for fastlagte møter før og etter praksisperiode
- tilbud om skolering av praksislærere
- faglig veiledning av studentene på praksisstedet
- faglig veiledning fra høgskolens side av studentene før, under og etter praksis
- evalueringer fra studenter, praksislærere og praksisveiledere
- oppsummering av evalueringene

Det er *studieansvarlig* som har det operative ansvaret for praksisopplæringen og den ledsagende kvalitetssikringen av den.

Ifølge kvalitetsrapporten for Campus Rena 2010 har bachelorprogrammet i revisjon ikke formalisert noen praksisordning. Derimot har bachelorprogrammet i digital medieproduksjon etablert en obligatorisk praksisordning av omfang på 10 studiepoeng, som er plassert i det sjette semesteret av programmet. I bachelorprogrammet i Service Management er ikke praksisordningen studiepoenggivende, men inngår i ulike emner i tredje studieår, og kan dermed bli av ulikt omfang.

Bachelor i digital medieproduksjon har en praksisordning hvor studenten i en seks ukers periode er utplassert i en bedrift eller virksomhet. Avdelingen kvalitetssikrer ordningen gjennom følgende opplegg:

- avtalebrev forelegges både praksisverter og studenter
- faglig veiledning kan etterspørres både av praksissted og student
- studieansvarliges løpende kontakt med praksisstudenten
- studenten lager underveisrapport og sluttrapport som skal godkjennes av høgskolen

- det fylles ut et bekreftelseskjema fra praksisvert på gjennomført praksis, og med rom for evaluering

Bachelor i Service Management følger samme modell som er utviklet for bachelor i digital medieproduksjon.

3.1.2 Komiteens kommentarer og vurderinger

Gjennom dialogen med ledelsen ved Campus Rena framkom det at avdelingen har et praksisbegrep som gir en vid forståelse av hva praksis innebærer. Blant annet betegnes det som en del av praksis at representanter utenfra besøker avdelingen og holder forelesninger. Dette var innarbeidet på flere av studiene. Man framhever også konteksten vedrørende praksis, dvs. at praksis er et ledd i å etablere et fruktbart samspill med næringsliv og offentlig virksomhet og å skape en nødvendig relevans for utdanningene. De ansatte ser betydningen av denne kontakten og tydeliggjøringen av hva studentene utdannes til. Komiteen vil likevel bemerke at denne bruken av praksisbegrepet kan gjøre kvalitetssikringen av praksis noe uklar; deltakere i virksomhet i næringsliv/offentlig sektor forentes i å gi studenter andre typer erfaringer og dermed kvalitetssikres på andre måter, enn bidrag fra eksterne representanter i undervisningen.

Når det gjelder den ikke-rammeplanbelagte praksisen, som i særlig grad fikk komiteens fokus, så den at ordningen var mest utviklet innenfor bachelorprogrammet i digital medieproduksjon. For Service Management var ordningen fremdeles på planleggingsstadiet.

Komiteen hadde samtaler med praksisansvarlig faglig/administrativt, bedriftsrepresentant, lærere og praksisstudenter. Dette gav en bred inngang til å kartlegge hvordan denne praksisordningen var satt i funksjon, og hvordan den ble kvalitetssikret. Gjennomgående var representantene for ordningen entusiastiske og gav gode eksempler på hva studentene fikk ut av praksisoppholdet.

Samtalene med praksisansvarlig bekreftet at de kvalitetssikringsprosedyrene som var nedtegnet i høgskolens notat om kvalitetssikring av vanlig praksis, i stor grad var implementert og ble fulgt. De respektive evalueringsdataene ble organisert på en systematisk måte ved hjelp av Fronter, noe som gav god oversikt over alle praksisforløpene med hver sine avtalebrev, underveisrapporter, sluttrapport og praksisvertens bekreftelseskjema. Komiteen så likevel ikke eksempler på akkumulering av data på Fronter, og her mener komiteen det vil være et utviklingspotensial.

Samtalene med praksisstudentene bekreftet i hovedsak denne gode oppfølgingen og kvalitetssikringen av praksisordningen. Det var likevel noe diskrepans i synet på prosessen fram mot avtalebrevet, og i hvor stor grad arbeidet med å finne en egnet praksisplass hvilte på studentene, eller om den ble systematisk ivaretatt av praksisledelsen. Her vil komiteen anbefale at ordningen med å skaffe praksisplasser blir kvalitetssikret tydeligere, slik at man sikrer seg mot at studenter kan miste en planlagt og integrert praksisperiode i sitt studieforløp.

Den sakkyndige komiteen vil betegne den ikke-rammeplanbelagte praksisordningen som positiv, og som et viktig element i utdanningene ved avdelingen. De elementene av kvalitetssikring som er beskrevet i høgskolens notat om praksisordningene, er godt ivaretatt i den ikke-rammeplanbelagte praksisen. Likevel skiller den seg betydelig fra de mer omfattende kvalitetssikringsoppleggene for de store profesjonsutdanningene, og det synes som om praksis ved Campus Rena er relativt løskoblet fra det øvrige kvalitetssikringsarbeidet vedrørende praksisordningene. Komiteen er av den oppfatning at avdelingen burde jobbe mindre isolert med dette, med sikte på å kunne trekke på kunnskap og erfaringer fra de andre avdelingene. Campus Rena anbefales også å arbeide fram akkumulerte data og oppsummere evalueringene om den ikke-rammeplanbelagte praksisordningen, for å kunne vurdere hvordan praksisordningene fungerer over tid og eventuelt justere disse.

3.2 Kvalitetssikring av utdanningen ved Campus Rena

3.2.1 Presentasjon

Høgskolevirksomheten på Rena ble igangsatt i 1979. I 1994 ble enheten innlemmet i Høgskolen i Hedmark. Avdelingens nåværende avdelingsnavn, Avdeling for Økonomi- og ledelsesfag, Campus Rena, angir den faglige profilen og egenart innenfor høgskoleinstitusjonen. Avdelingen er delt i to institutter og har om lag 40 årsverk i vitenskapelige stillinger og om lag 1230 studenter.

Kvalitetssikringen av utdanningen ved Campus Rena er ivaretatt gjennom kvalitetssikringssystemet, som er designet for hele institusjonen, Høgskolen i Hedmark. Selve organiseringen, roller og oppgaver, samt selve evalueringsordningene, er omtalt i den generelle systembeskrivelsen for kvalitetssikringsarbeidet. Der tillegges avdelingsnivået sin sentrale og spesifiserte plass i kvalitetssikringsarbeidet.

Det presiseres at *dekanen*, som øverste leder for avdelingens faglige virksomhet, også er hovedansvarlig for kvalitetssikring av utdanningene på campus. Det innbefatter ansvar for at avdelingens oppgaver i kvalitetsarbeidet gjennomføres og at evalueringer av ulike slag og tilfredshetsundersøkelsen følges opp.

De oppgavene som spesifikt legges til campus Rena ved dekanen, er å: fremme kvalitetskultur, holde regelmessige dialogmøter med studentrådsstyret og Studentsamskipnaden, se til at avdelingen gjennomfører alle evalueringer, være innspillsansvarlig og utforme avdelingens kvalitetsrapport.

Avdelingen har institusjonalisert en *kvalitetsgruppe* som har spesielt ansvar for å forvalte og videreutvikle kvalitetssystemet. Gruppen består av representanter for avdelingsledelsen, faglig og administrativt ansatte og studenter. De fanger opp behov for endringer, og skal identifisere hvor det bør rettes fokus for å heve kvaliteten. Det gjennomføres årlige revisjonsmøter. Kvalitetsgruppen har videre et ansvar i prosessen med å aggregere evalueringssdata og bidra i

arbeidet med avdelingens kvalitetsrapport. Avdelingen legger fram resultater på høgskolens årlige kvalitetskonferanse.

Det foreligger en *evalueringsplan*, som detaljert beskriver de respektive evalueringer som gjennomføres. De er:

- underveisevaluering; evalueringsdialog mellom lærere og studenter på hvert studieemne hvert semester
- tilfredshetsundersøkelse; spørreundersøkelse til alle studenter i høgskolen hvert år
- studieevaluering; evalueringsmøte om ett enkelt studieprogram med noen års mellomrom
- praksisevaluering; evaluering av praksisopphold i studier som har en slik ordning
- dialogmøter; faste dialogmøter mellom studentrådet og avdelingsledelsen
- ansattevaluering; medarbeidersamtale og arbeidsmiljøundersøkelse
- innspillsordningen; høgskolens ordning for å fange opp ytterlige innspill til forbedring

Evalueringene er plassert med hensyn til operativt ansvar og ledsages av en detaljert prosedyrebeskrivelse.

Det presiseres at studieadministrasjonen skal bistå i gjennomføringen av evalueringene. Studentenes rolle er å være i aktiv dialog med fagpersonalet om undervisningen, delta i evalueringsordningene og bidra gjennom studentorganisasjonen og med representasjon i avdelingens organer.

Som et ledd i en årssyklus systematiseres og analyseres resultatene fra evalueringene, først på avdelingsnivå (og seinere på institusjonsnivå). Resultater, analyser og fokusområder for forbedring presenteres av dekanen i høgskolens årlige kvalitetskonferanse for studenter og ansatte. Etter analysen av resultatene fra hvert enkelt år velger avdelingen å avgrense noen områder og tiltak som grunnlag for kvalitetsutvikling.

3.2.2 Komiteens kommentarer og vurderinger

Den sakkyndige komiteen valgte å intervju tre grupper av aktører ved Campus Rena for å få innblikk i holdninger og praksis vedrørende kvalitetssikringssystemet på avdelingsnivå. Komiteen møtte generelt en god kunnskap om og en betydelig entusiasme og interesse for at kvalitetsarbeidet skulle føre til forbedringer i utdanningene ved avdelingen blant de ulike gruppene som ble intervjuet. På den ene side opplevde de å være integrert i hele høgskolens kvalitetssikringssystem. På den annen side var de bevisst sine avdelingsspesifikke oppgaver for å drive et relevant kvalitetssikringsarbeid med kort avstand til studentene.

De tydelige linjene i kvalitetssystemet og en fornuftig årssyklus synes å legge et godt grunnlag for eierskap og bred deltakelse, og dette gir også den nødvendige transparensten i

systemet. Den tydelige lederrollen til dekanen i kvalitetsarbeidet og dennes dialogbevissthet er også et godt fundament for at kvalitetsarbeidet blir funksjonelt. Bak seg hadde han en stab som representerte entusiasme, og som tok det nødvendige operative ansvaret for kvalitetsoppgavene.

Studentene har en klar oppfatning av at de forskjellige typene innspill vil bli oppfattet og fulgt opp. Dette gjelder både formelle og uformelle evalueringer og dialogpunkter. Studentene ser at det skjer noe, og at det de kommer med og leverer synspunkter på, blir fulgt opp med et tiltak. Dette skaper tillit mellom studentene og høgskolestaben, og gir den gevinst at man opplever å trekke sammen. Tilbakemeldingene til studentene er blant annet sikret gjennom at det i mer vesentlige saker blir gitt tiltaksinformasjon i overensstemmelse med årssyklusen. Ved den neste underveisevalueringen blir det formidlet hva som er blitt gjort av endringer siden sist, og hva som skal gjøres i det neste semesteret. Det eneste som synes vanskelig å formidle, er problemer og tiltak knyttet til enkelttilfeller hvor studenter er lite tilfreds med undervisningen. Likevel synes det som om avdelingen tar vesentlige grep også her, og behandler sakene med en rimelig grad av diskresjon.

Evalueringsplanen ble fulgt opp på en svært tilfredsstillende måte. Komiteen fikk inntrykk av at underveisevalueringene hadde en viktig rolle, og at etterarbeidet hadde både praktiske og faglige implikasjoner. Tilfredshetsundersøkelsen synes også å være godt innarbeidet og ble vektlagt som adekvat kilde til studentenes synspunkter om utdanningen. Innspillsordningen var også levende, selv om det ikke var særlig mange saker som ble ført den veien. Det ble bekreftet at dialogmøtene mellom avdelingsledelsen og studentrådet ble holdt jevnlig etter gode rutiner og at kommunikasjonen var god.

Når det gjelder de større studieevalueringene, hadde Campus Rena vært involvert i de tematiserte evalueringene Bachelor-i-fokus og Studiekvalitet-i-fokus. Disse var blitt styrebehandlet og hadde gitt holdepunkter for utvikling. Likevel har den sakkyndige komiteen det inntrykk at disse gav mer fokus på selve undervisningen, og at det kunne være ønskelig å forholde seg mer kritisk til selve utdanningen.

Kvalitetsgruppen framsto som aktiv. At det var etablert et slikt særskilt organ med bred sammensetning for å fange opp behov for endringer i kvalitetssystemet som utgangspunkt for årlige revisjonsmøter, synes som en god løsning. Komiteen så at den årlige kvalitetskonferansen var et viktig bindeledd mellom avdelingsnivået og institusjonsnivået, da det her ble diskutert kvalitetsutfordringer på tvers av avdelingene. Kvalitetskonferansen synes å være et fruktbart innslag i institusjonens årssyklus.

3.3 Kvalitetssikring av utdanningen i et helhetlig høgskoleperspektiv

3.3.1 Presentasjon

Det tredje perspektivet i evalueringen tar for seg det overordnede nivået i kvalitetssystemet og de prosessene som trekker på høgskolens ledelse og sentraladministrasjon, og således vil generere hovedresultatene i kvalitetssikringsarbeidet.

Når det gjelder høgskolens ledelse, har *høgskolestyret* det overordnede ansvaret for at den faglige virksomheten holder høy kvalitet. Styret gjør vedtak når det gjelder systembeskrivelsen for kvalitetssikringssystemet og sentrale endringer som gjøres i denne.

Rektor og høgskoledirektøren har hovedansvaret for at kvalitetssystemet implementeres og er virksomt i institusjonen. Rektor har videre ansvar for oppfølging av programevalueringer, forskningsevalueringer og for å sette i gang tiltak for å fremme studiekvaliteten på tvers av høgskolens avdelinger.

Sentrale operative oppgaver blir videre ivaretatt av *prorektor*, som både leder utdanningsutvalget, deltar i LMU, leder revisjonsmøtet for kvalitetssystemet, og arrangerer kvalitetskonferansen.

Høgskolens *strategiske ledergruppe*, hvor også dekanene er med i tillegg til toppledelsen, diskuterer både faglige og administrative strategiske saker og tiltak for å arbeide mot målene i strategisk plan, som også vedrører kvalitetsarbeidet.

Innenfor høgskoleadministrasjonen har fagdirektørene ansvar for Kvalitetshåndboken for utdanning og for det såkalte Kvalitetsarkivet. Det er tillagt hovedadministrasjonen en stilling som *kvalitetskoordinator*, som har et fortløpende koordinerings- og vedlikeholdsansvar for de respektive sider ved kvalitetssikringssystemet. De eksplisitte oppgavene til kvalitetskoordinator er å:

- vedlikeholde og videreutvikle innholdet i Kvalitetshåndboken
- koordinere skriving av kvalitetsrapport
- bistå med å arrangere kvalitetskonferanse
- bistå med å arrangere revisjonsmøte

Sentrale utvalg, som på institusjonsnivå bidrar til kvalitetsarbeidet, er utdanningsutvalget, studieplanutvalget, Læringsmiljøutvalget og FoU-utvalget. Alle utvalgene er oppnevnt av høgskolestyret med sine respektive mandater.

Utdanningsutvalget bistår rektor i arbeidet med å sikre at høgskolens samlede faglige virksomhet innenfor utdanningsområdet følger høgskolens strategier og holder høy kvalitet. Utvalget har et særlig ansvar for å videreutvikle Kvalitetshåndboken for utdanningen.

Utvalget arrangerer årlig det såkalte revisjonsmøtet vedrørende kvalitetsspørsmål. Læringsmiljøutvalget har ansvar for gjennomføring av den årlige tilfredshetsundersøkelsen.

Kvalitetshåndboken for utdanning ligger på nett og har følgende innhold: systembeskrivelse, roller i kvalitetssystemet, utdanningsprosesser, tilgang til de ulike evaluerings- og dialogordningene, innspillsordningen og rapporter og resultater.

Kvalitetskonferansen arrangeres hver vår i en årssyklus, og innbefatter presentasjon av årets tilfredshetsundersøkelse, presentasjon av kvalitetstiltak, resultater i høgskolen og hver avdeling og presentasjon av relevante kvalitetstiltak.

Kvalitetsrapporten presenterer resultatene fra årets tilfredshetsundersøkelse og tar for seg kvalitetsarbeidet i høgskolen og avdelingene. Rapporten skrives av studieseksjonen. Den skal foreligge i mars/april i årssyklusen. Rapporten presenteres på konferansen og legges fram for høgskolestyret. Rapporten omtaler resultater fra tilfredshetsundersøkelsen med analyse og konklusjoner, avdelingenes evalueringer med forbedringer og tiltak, sentrale tiltak, prosjekter og forbedringer, samt sjekkpunkter for kvalitetsarbeidet. Den sentrale behandlingen av kvalitetsdata er relatert til en årskalender for faste aktiviteter.

3.3.2 Komiteens kommentarer og vurderinger

Den sakkyndige komiteen hadde samtaler med et bredt spekter av aktører på Campus Elverum på Terningen Arena. Dette gav inngang til å se på kvalitetssystemet i et høgskoleperspektiv. Den sakkyndige komiteen møtte representanter fra alle avdelingene, slik at samtaler kunne føres på tvers av de respektive avdelingene.

Den sakkyndige komiteen fikk det inntrykket at det også på høgskolenivå var en bred bevissthet om kvalitetsarbeidet, og at satsing fra toppledelsens og sentraladministrasjonens side, felles føringer, felles system og kvalitetshåndbok, samt koordinering og erfaringsutveksling gjennom kvalitetskonferansen, gav et godt grunnlag for en helhetlig praksis.

Det var noen kjennetegn ved systemet som ivaretok det sentraliserte perspektivet. På institusjonsnivået hadde prorektor en særlig utvidet funksjon vedrørende det operative ansvaret for systemet, og denne var understøttet av en kvalitetskoordinator som ivaretok en rekke oppfølgings- og støttefunksjoner. Prorektors operative ansvar favnet over lederrolle i utdanningsutvalget, representasjon i LMU, hovedansvar for revisjonsmøte i kvalitetsutvalget og for kvalitetskonferansen. Det anses også som gunstig for et helhetlig kvalitetsarbeid at dekanene fra de respektive avdelingene var med i høgskolens strategiske ledergruppe. Flere av disse elementene synes å fremme det at man vet en god del om hverandre ved de respektive avdelingene, og at man kan trekke på hverandres erfaringer i kvalitetssikringsarbeidet.

Samtalene på Campus Elverum gav inngang til noen komparative iakttagelser. Gjennomgående var de respektive studentevalueringene godt integrert i hele institusjonen. Det framkom derimot nyanser i den operative dimensjonen, og underveisevalueringene ble praktisert noe forskjellig. De praktiske aspektene som gjaldt utdeling av skjemaer og ledsagende samtaler og oppsummeringer, var læreravhengig, og det ble gitt eksempler som anskueliggjorde en betydelig variasjonsbredde i gjennomføringen. Her kan det være ønskelig med en mer koordinert praksis.

Når det gjelder studentdeltakelsen og de tillitsvalgtes bidrag til kvalitetssikringsarbeidet, viste også evalueringen på institusjonsnivå at det var betydelige lokale forskjeller. I mange klasser gikk prosedyren med å få valgt en engasjert tillitsvalgt på skinner og det var i noen tilfeller flere kandidater. Men det ble på den annen side vist til tilfeller hvor klasser i perioder manglet tillitsvalgte. Ansvar for å få på plass en tillitsvalgt synes således å være noe uklart, og det bør tenkes igjennom hvordan denne viktige studentfunksjonen kan bli stabil og styrket.

Studieadministrasjonen var likeledes involvert i kvalitetsarbeidet ut fra sin egenart. Særlig kom Kvalitetshåndbokens betydning og funksjon til uttrykk i denne sammenhengen, og det ble poengtert at den på en tydelig måte beskrev de nødvendige rutinene, og på den måten ble et vesentlig og pragmatisk verktøy som støtte for arbeidet. Dette bidrar til administrasjonens arbeid med å holde oversikt over rapporteringsarbeidet og sikring av at dokumentasjonen av kvalitetsarbeidet blir mest mulig komplett.

Når det gjelder ansatte i undervisnings- og forskerstillinger, fikk komiteen det inntrykket at det gjennom kvalitetssystemet var skapt en utvikling i retning av fellesskap om kvalitetsutvikling på bekostning av individualitet. Likevel synes fremdeles den faglige utviklingen å være opp til den enkelte, og høgskolepedagogiske utviklingstiltak ble gjennomført på frivillig basis. På dette området kan det være rom for et sterkere initiativ og pådriv fra ledelsen med utgangspunkt i de resultatene som er framkommet gjennom evalueringene over tid.

Kvalitetskonferansen trer fram som et spesifikt kjennetegn ved høgskolens kvalitetssikringssystem og dets årssyklus. Det synes fornuftig å oppsummere tilfredshetsundersøkelsene og kvalitetstiltakene på tvers av campuser, da dette både gir tilhørighet innenfor institusjonens system og en anledning til å trekke på hverandres evalueringresultater og erfaringer.

Kvalitetsrapporten på institusjonsnivå holder seg til de spesifikasjonene som er angitt i systembeskrivelsen. Den er tilfredsstillende utformet og har med de elementene man kan forvente. Det foreligger likevel et potensial i å gjøre den mer lesbar. Videre vil den ha et forbedringspotensial i retning av å føre data fram mot mer aggregerte nivåer og å lage tidsserier for komparasjon over tid.

Alt i alt vil komiteen bemerke at kvalitetssikringen av utdanningen er godt ivaretatt på det institusjonelle nivået.

4 Kvalitetssikringssystemet vurdert i forhold til lov, forskrift og NOKUTs kriterier

Den sakkyndige komiteen har i tråd med *forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning* vurdert de respektive sidene ved kvalitetssikringssystemet og de vurderingene av utdanningskvalitet som institusjonen selv gjør. Vurderingen er gjort med utgangspunkt i NOKUTs kriterier. Komiteen sammenfatter her sine vurderinger i forhold til den strukturen som de fem hovedkriteriene gir.

1. Stimulans til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur

Kvalitetssikringssystemet ser entydig ut til å fremme bred deltakelse i kvalitetsarbeidet blant ansatte og studenter og deres demokratiske organer. Det er god orden og struktur på evalueringsplanen, studentene tas ofte med på råd, og det operative ansvaret for kvalitetsoppgaver er fornuftig fordelt ved institusjonen. Ledelsen er entusiastisk og følger opp med syn for forbedringer og utvikling. Informasjon og vurderinger er dokumenterte og tilgjengelige. Det er likevel et utviklingspotensial i å gjøre oppsummeringene av evalueringene mer sammenfattende og analytiske.

2. Mål, plan og ledelsesforankring

Kvalitetssikringssystemet er tydelig forankret i ledelsen og besluttede organer på de ulike nivåene. Utvikling av systemet tilsier at dekanene har fått en sterkere operativ rolle ved å delta aktivt i den strategiske ledergruppen. Samtidig har prorektor et bredt operativt ansvar, som gir god samordning og transparenss. Systemet er beskrevet slik at det angir de målsettinger, prosesser, aktører og fora som inngår. Det er en tydelig arbeids- og ansvarsfordeling i kvalitetsarbeidet. I kvalitetssystemet er det operative ansvaret spesifisert i forhold til de respektive kvalitetsmålene og aktivitetene.

3. Innhenting av dokumentert informasjon om kvalitet i studiene

Høgskolen har et relativt omfattende opplegg i form av en evalueringsplan for å innhente informasjon om kvalitet i studiene. Særlig har studentene mange kanaler til å gi tilbakemeldinger på utdanningen. Studentenes synspunkter kommer fram gjennom undervisevalueringene på studieemnenivå, hvor interaksjonen med det faglige personalet er størst. Videre gir tilfredshetsundersøkelsen, innspillsordningen og dialogmøtene et bredt grunnlag for informasjon om hvordan utdanningene fungerer. Ansattevalueringene gir videre en helhetlig informasjon fra staben. Høgskolens mer langsiktige studieevalueringer, Bachelor-i-fokus og Studiekvalitet-i-fokus, synes å ha gitt høgskolen en god inngang til å møte mer spesifikke kvalitetsutfordringer.

4. Analyse, vurdering og rapportering

Høgskolen har gjennom sitt kvalitetssystem etablert et årshjul som omfatter dimensjonene analyse, vurdering og rapportering. Høgskolen har oversiktlige og systematisk ordnede evaluering dokumenter og årsrapporter om studiekvalitet. Rapportene har likevel et potensial i retning av å aggregere resultatene av ulike interne evalueringer mer systematisk. Komiteen vil bemerke at rapportene på sikt bør utvikles i retning av å bli mer analytiske og problematiserende.

5. Bruk av kunnskap til kvalitetsforbedring

Høgskolen i Hedmark kan vise til at evalueringene fører til endring og utvikling. Studentsynspunkter blir tatt på alvor, og det framgår entydig gjennom denne NOKUT-evalueringen at ledelsen og de faglige miljøene er svært opptatt av å ta hensyn til hva studentene mener om utdanningen, og at ledelsen fører de sentrale tilbakemeldingene ut i tiltak. Dette er supplert av en høgskolekultur som kjennetegnes av å være innstilt på forbedringer og utvikling. Den sakkyndige komiteen mener likevel at bruken av resultatene bør tydeliggjøres og synliggjøres bedre.

5 Konklusjon: Har Høgskolen i Hedmark et tilfredsstillende system for kvalitetssikring?

Kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Hedmark er kjennetegnet av at det stimulerer til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur. Systemet har en mål-, plan- og ledelsesforankring, og det hentes inn dokumentert informasjon om kvaliteten i studiene. Det er også innslag av analyse, vurdering og rapportering i kvalitetssystemet, og kunnskapen brukes systematisk til kvalitetsforbedring. Etter den sakkyndige komiteens vurdering har Høgskolen i Hedmark et system for kvalitetssikring som er tilfredsstillende ut fra NOKUTs kriterier.

Den sakkyndige komiteen anbefaler at system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark godkjennes.

6 Komiteens synspunkt på institusjonens videreutvikling av kvaliteten

Med utgangspunkt i de vurderingene komiteen har gjort av system for kvalitetssikring ved Høgskolen i Hedmark, har komiteen følgende anbefalinger for videre utvikling:

Den sakkyndige komiteen er av den oppfatning at kvalitetssikring av den ikke-rammeplanbelagte praksisen ved Campus Rena kan utvikles ved at avdelingen trekker på kunnskap og erfaringer fra de andre avdelingene.

Campus Rena anbefales videre å arbeide fram akkumulerte data og oppsummere evalueringene om den ikke-rammeplanbelagte praksisordningen for å kunne lage tidsserier og utvikle mer analytiske data.

Komiteen anbefaler at ordningen med å skaffe praksisplasser ved ikke rammeplanbelagte praksisordninger blir vurdert og kvalitetssikret for å motvirke at studenter blir forsinket i studieløpet.

I de større studieevalueringene mener komiteen at fokus også bør rettes mot muligheten til å ytre seg om utdanningen som helhet og ikke bare om undervisningen.

Underveisevalueringene er viktige, og høgskolen bør utvikle en koordinert praksis for gjennomføringen av disse.

Funksjonen som studenttillitsvalgt er viktig, og høgskolen bør finne rutiner som ytterligere kan stabilisere og styrke denne studentfunksjonen.

Det ligger et utviklingspotensial i å gjøre oppsummeringene av evalueringene mer sammenfattende og analytiske, noe komiteen anbefaler, slik at bruken av resultatene kan tydeliggjøres og synliggjøres bedre.

7 Vedlegg

7.1 Innledende besøk på institusjonen

PROGRAM FOR INNLEDENDE BESØK VED HØGSKOLEN I HEDMARK

25. JANUAR 2011

09.00: Internt møte i komiteen

10.45: Arbeidslunsj

11.30: Møte med ledelsen

13.15: Internt møte i komiteen

14.45: Tilbakemelding til ledelsen om opplegg for hoved-besøket

7.2 Hovedbesøk på institusjonen

PROGRAM FOR HOVEDBESØK VED HØGSKOLEN I HEDMARK

17.- 18. MARS 2011

17. mars 2011 – dag 1. Campus Rena

Tid	Gruppe	Tema
09.00	Komitémøte	
09.30	Ledelse/administrasjon	KS-generelt
10.30	Faglig ansatte	KS-generelt
11.30	Studenter	KS-generelt
12.15	Lunsj	
13.30	Bedriftsrepresentanter og lærere	Praksis
14.30	Praksisansvarlig faglig/administrativt	Praksis
15.30	Praksisstudenter	Praksis
16.15	Komitémøte	Oppsummering

18. mars 2011 – dag 2. Campus Elverum

Tid	Gruppe	Tema
08.30	Komitémøte	
09.30	Studenttillitsvalgte	KS-generelt
10.30	Studieadministrasjonen	KS-generelt
11.30	Faglig ansatte	KS-generelt
12.15	Arbeidslunsj for komiteen	
14.30	Ledelsen	Felles avslutning

7.3. Kriteriegrunnlaget for evalueringen av kvalitetssikringssystemet

Institusjonens kvalitetssikringssystem evalueres ut fra følgende kriterier vedtatt av NOKUTs styre 17. desember 2008:

1. Stimulans til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur

Det vil bli lagt vekt på

- at kvalitetssikringssystemet fremmer bred deltakelse i kvalitetsarbeidet blant ansatte
- og studenter og deres demokratiske organer
- at informasjon og vurderinger er dokumenterte og tilgjengelige
- at kvalitetssikringssystemet stimulerer til et kvalitetsarbeid som er preget av åpenhet, engasjement og forbedringsvilje

2. Mål, plan og ledelsesforankring

Det vil bli lagt vekt på

- at systemet er beskrevet slik at det angir de målsettinger, prosesser, aktører og fora som inngår
- at systemet er forankret i ledelsen og besluttede organ på de ulike nivåer
- at arbeids- og ansvarsfordeling i kvalitetsarbeidet er fastsatt
- at også selve kvalitetssikringssystemet gjøres til gjenstand for jevnlig evaluering og utvikling med sikte på institusjonens eget behov

3. Innhenting av dokumentert informasjon om kvalitet i studiene

Det vil bli lagt vekt på

- at sikring og vurdering av kvaliteten i hvert enkelt igangsatt studium bygger på informasjon som innhentes systematisk og fra flere kilder, for eksempel studentevalueringer av undervisningen, kvantitative nøkkeldata, faglærernes vurderinger og eksterne vurderinger av studiets kvalitet og relevans ved fagfeller og interessenter
- at systemet har særskilte prosesser for å kvalitetssikre oppretting av nye studier

4. Analyse, vurdering og rapportering

Det vil bli lagt vekt på

- at informasjon som systemet generer blir analysert, vurdert og framstilt for ansvarlige fora og ledelsesnivåer i en form og et omfang som er tilpasset det ansvar og de typer beslutninger som tas på de ulike nivåene
- at rapportene i systemet viser hva som er de aktuelle fagmiljøenes egenvurdering av kvaliteten, hva som framgår av eventuelle eksterne vurderinger, og hva fagmiljøene beslutter eller foreslår av tiltak for ytterligere kvalitetsutvikling
- at institusjonens ledelse rapporterer årlig til styret om utdanningskvalitet og kvalitetsarbeid, med en helhetlig vurdering av utdanningskvaliteten, samt oversikt over prioriteringer og tiltak i kvalitetsarbeidet (årlig kvalitetsrapport eller tilsvarende).

5. Bruk av kunnskap til kvalitetsforbedring

Det vil bli lagt vekt på

- at tiltak for forbedringer vurderes og iverksettes på grunnlag av de kvalitetsanalysene som gjøres. Dette gjelder både tiltak i tilfeller av svikt i forhold til akkrediteringskravene, og tiltak for å videreutvikle studiekvaliteten.
- at forslag og vedtak om tiltak framgår av institusjonens årlige kvalitetsrapport eller underliggende rapporter
- at det er sammenheng mellom kvalitetsrapportering og planarbeid på ulike nivåer ved institusjonen, inkludert budsjett.

7.3 Dokumentasjon

Høgskolen i Hedmark forela NOKUT følgende dokumentasjon ved innledningen til evalueringen:

- oversendelsesbrev "Oversendelse av forhåndsdokumentasjon for evaluering av høgskolens kvalitetssikring av utdanningen"
- notat "Status og utfordringer i høgskolens arbeid med kvalitetssikring av utdanningen"

- brosjyre “Kvalitet i utdanningen”
- notat “Oversikt over høgskolestyrevedtak fra mai 2005 med relevans for høgskolens kvalitetsarbeid”
- systembeskrivelse “Systembeskrivelse for Høgskolen i Hedmarks kvalitetssystem”
- Kvalitetsrapport for utdanningsvirksomheten 2009
- Kvalitetsrapport “Foreløpig rapport til kvalitetskonferansen 28. april 2009”
- Kvalitetsrapport 2007-2008
- Kvalitetsrapport 2006-2007
- Årsrapport 2005 - Kvalitetsutvikling ved Høgskolen i Hedmark

Høgskolen i Hedmark forela NOKUT følgende tilleggsdokumentasjon på den sakkyndige komiteens anmodning:

- Kvalitetsrapport for Avdeling for økonomi- og ledelsesfag, Campus Rena, innbefattet ikke-rammeplanbelagt praksis og annet samarbeid med samfunns- og næringsliv
- Skjematisk gjennomgang av praksisordningene, med henvisning til aktuelle dokumenter for hver av ordningene

7.4 Uttalelse fra institusjonen

Høgskolen i Hedmark

NOKUT

Postboks 1708, Vika

0121 Oslo

Saksbehandler Svein Foss
Telefon 62430129
svein.foss@hihm.no
Deres ref 09/328-8
Vår ref 2010/1300
Dato 16.06.2011
Side 1 av 1

Uttalelse om evalueringsrapport fra sakkyndig komité

Vi henviser til oversendt rapport fra sakkyndig komité for evaluering av kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Hedmark, 1.6.2011.

Høgskoleledelsen har med interesse lest rapporten og hatt den til drøfting i aktuelle ledelsesfora. Komiteens beskrivelser og vurderinger er interessant lesning. Det gleder oss at komiteen vurderer vårt arbeid med kvalitetssikring av utdanningen på en så vidt positiv måte, og så tydelig konkluderer med å anbefale en godkjenning. Komiteens anbefalinger for institusjonens videreutvikling av kvaliteten, oppfatter vi som konstruktive og godt tilpasset høgskolens situasjon og tenkning.

Høgskolen har ingen ytterligere kommentarer til innholdet i rapporten, og benytter anledningen til å takke for en god og konstruktiv evalueringsprosess.

Med vennlig hilsen
Høgskolen i Hedmark

Lise Iversen Kulbrandstad
Rektor

Simon Willy Bringeland
Studiedirektør